

1949

Fars Dag

Teckningslärarinnan har illröd mun och svart, tvärklippt lugg.

Hon är ny och vill inte vara här, tänker Barbro. Måla är vad hon vill.

Barbro har bytt skola och hon känner inte klasskamraterna ännu.

- Eftersom det är Fars dag på söndag, ska ni rita och måla riktigt vackra kort, som ni kan ge till era pappor, säger den röda munnen.

Barbro får tårar i ögonen. Hennes pappa dog i juni efter en hjärnoperation.

Hon har inte sagt något om det i skolan. Vill inte bli ömkad.

Men den här teckningsuppgiften! Vad ska hon göra med den?

Hon kan sitta och titta på sitt vita papper eller säga att hon inte har någon pappa att rita till. Det blir pinsamt, fröken kommer att bli generad. Hon är ju ingen lärare på riktigt, konstnär och inte van vid barn.

Nej, Barbro bestämmer sig för att inte säga eller göra någonting.

Hon kryper ihop i sin bänk.

- Barbro, varför ritar du inte? frågar fröken från sin kateder.
- Jag vet inte vad jag ska rita, svarar Barbro.
- Du ska rita ett farsdagskort, påminner munnen.

Barbro ser sin pappas kista framför sig. Locket är täckt av liljekonvaljer. Hon tiger och ritar inte. Flickan i bänken bredvid tittar frågande på henne.

- Du måste försöka begriper du väl, väser hon.

Barbro lyfter långsamt pennan och börjar teckna en liljekonvalj.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gunnel Eriksson med Poeter.se id #24467 innehar upphovsrätten